

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

 Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

lauantai 6.7.2024
aamuseurat klo 8.30
Satu Järvinen

Haluan aloittaa puheeni tarinalla kymmenen vuoden takaa Ugandasta. Olin lähtenyt kuskin kanssa aamulla viideltä ajamaan Kampalasta Jinjaan tapaamaan merkittävää vanhaa miestä, Kirendi Kivajinjaa. Perillä uppouduin kuuntelemaan hänen tarinoitaan kuninkuudesta ja ajasta englantilaisten hallinnon alla, ja unohdin kokonaan seurata aikaa. Lähdimme siis ajamaan takaisin Kampalaan muutaman tunnin aiottua myöhemmin. Se hermostutti, koska lentoni Suomeen oli lähdössä alkuillasta, ja halusin ehtiä koneeseen. Paluumatkalla oli ruuhkaa, joten matkakin kesti odotettua pidempään. Saavuimme hotellille samaan aikaan, kun olisi pitänyt olla jo lentokentällä. Kiireessä juoksin huoneeseen, heitin tavarat matkalaukuun ja kiirehdin takaisin autoon.

Lähdimme kaahaamaan kohti lentokenttää, minne oli reilun tunnin matka. Kuski arveli, että jos tiellä ei ole ruuhkaa, saatamme ehtiä perille. Minua harmitti ja väsytti. Mietin, mikä määrä järjestettävää on edessä, jos en ehdi lennolle. Halusin kotiin perheen luokse. Pikkuhiljaa aloin kirota koko Ugandaan lähtöä mielessäni. Kerroin taksikuskillle, miten jo Helsingissä reissuun lähtiessä oli ollut iso ruuhka, mitä Suomessa ei yleensä ole, ja minulle oli silloinkin tullut kiire koneeseen. Kuski katsoi minua ja kysyi: "Ehditkö sinä lennolle Suomessa?" "Ehdin, mutta viime hetkellä", minä vastasin. Kuskin kasvoille levisi leveä hymy ja hän huudahti huojentuneena: "Voi miten hienoa! Se tarkoittaa, että Jumala on sinun puolellasi ja ehdit lennollesi tänäänkin!"

Olin hiljaa. Kyynelet nousivat silmiin. Halusin huutaa kuskillle, että ehtimiseen vaikuttaa auton vauhti ja ruuhkan määrä, ei Jumala. Istuin hiljaa.

Lopulta kaarsimme lentokentälle. Kuski sanoi odottavansa varuiksi ulkona, mutta luottavansa siihen, että kaikki menee hyvin. Lähtöselvityksen virkailijat olivat juuri sulkemassa tiskiä, kun rynnistin epätoivoisena anomaan, että ottaisivat vielä minut kyytiin. Virkailijanainen katsoi minua hetken ja sanoi: "Hyvä. Tule sitten, mutta saat kyllä mennä suoraan koneeseen." Juoksin ulos kertomaan kuskillle, että kävi hyvin. Hän hymyili ja sanoi: "Minähän sanoin, että Jumala on sinun puolellasi ja ehdit koneeseen."

Muutama lyhyt minuutti myöhemmin istuin lentokoneessa. Hengähdin, ja samalla sisältäni alkoi nousta mahdoton hihitys. Jumala on minun puolellani, viikon paras vitsi! Kaivoin puhelimen ja laitoin kotiinkin viestin: "Jumala on minun puolellani, olen tulossa kotiin!"

Suomessa Jumalan puolella olo jatkoi huvittamista. Hankalien asioiden edessä tuomasin usein: "Jumala on minun puolellani, joten tämä varmasti onnistuu." Onnistumisten hetkellä kerroin, ettei epäonnistuminen ole minulle mahdollista, koska Jumala on minun puolellani.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

 Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.2024

Ajan kanssa vitsi alkoi pohdituttaa. Onko Jumala puolella? Voiko körtti ajatella tai kokea, että Jumala olisi puolella? Eikö Jumala ole salattu? Näkymätön voima, joka murheen hetkellä kantaa ja hoitaa? Vai voiko Jumala olla aktiivinen toimija, joka pitää huolen, että kaikki järjestyy parhain päin? Voiko ajatella, että elämän asioiden järjestymisen kautta Jumala pikkaisen joskus jopa tavallaan näkyy? Entä jos Jumala onkin voima, joka aktiivisesti vaikuttaa heränneenkin ihmisen elämään?

Afrikan Jumala on arjessa parempi kuin Suomen Jumala. Omalla puolella olevan Jumalan kanssa kaikki järjestyy, minkä myötä murheet ja ilot ovat vain väliaikaisia vaiheita elämässä. Afrikan Jumala kannustaa sitkeyteen ja tuo uskoa huomiseen. Miksi ei pyrkisi eteenpäin elämässä iloiten, kun maailmankaikkeuden mahtavin voima on sekä järjestämässä edistystä että turvaamassa selustaa?

Afrikassa, missä ihmisten arjessa on paljon konkreettisia haasteita, Jumala on positiivinen voima. Samaan aikaan Suomessa, yltäkylläisyyden ja helpon elämän keskellä, Jumala on paljon salatumpi, eikä samalla tavalla läsnä arjen käännteissä.

Mutta muuttuvat ne asiat Afrikassakin.

Viime vuosina olen ensimmäistä kertaa havainnut Afrikan nuorissa huolta omasta tulevaisuudesta, mikä tuntuu pahalta. Se saa miettimään, miten meidän käy, jos näin suurelta määrältä hyviä ihmisiä menee usko huomiseen. Tuntuu, että näiden nuorten purjeisiin pitää koettaa antaa tuulta.

Olen onnekseni saanut kasvaa Senegalissa ja Suomessa. Senegalissa vietetyn lapsuuden myötä koen, että minulle kuuluva paikka maailmassa on viedä Suomesta saatuja oppeja takaisin etelään.

Työskentelen koulutuksen kehittämisen parissa. Erityisesti koetan luoda nuorille aikuisille väyliä oppimiseen, työhön, kuukausipalkkaan, perheeseen ja normaaliin hyvään elämään. Tänä keväänä perustimme kolmen senegalilaisen kumppanin kanssa yhteisen yrityksen asiaa edistämään. Kohderyhmämme ovat kaupungeissa asuvat nuoret aikuiset, jotka työskentelevät harmaan talouden piirissä. Senegalissa heitä on 4,3 miljoonaa. Heille kaikille pitäisi saada luotua edellytykset hyvään elämään.

Työ ei ole helppoa. Martti Rautasen alkuvuodet Ambomaalla ovat usein mielessäni. Afrikassa joka ikinen asia on pikkaisen hankalampi ja hitaampi tehdä kuin Suomessa. Onneksi näille hankaluuksille ei voi mitään, joten ei niistä tarvitse murehtiakaan.

Yrittäminen on epävarmaa ja vaikeaa. Suurin osa epäonnistuu. Osaltani en tiedä, osaammeko kumppaneitteni kanssa tehdä oikeita ratkaisuja. En tiedä, kiinnostaako palvelumme ketään. Saatamme ratkoa ongelmaa, jota muiden mielestä ei ole olemassa. Lista asioista, joissa voimme olla väärässä ja joissa epäonnistua, on loputtoman pitkä. Koulutusosalalla kukaan ei vielä ole onnistunut luomaan suurta muutosta. Silti, juuri sitä me yritämme.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

 Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

Epävarmoilla vesillä olen ollut kiitollinen siitä, että oma kristillinen kotini on Lutherin kirjoituksissa ja herännäisyydessä. Herännäisyyden käsitys armosta on keskeinen osa maailmankuvaani. Minä riitän. Minä kelpaan. Alatien kristillisyyden tuo turvallisuutta. Kukaan ei sanele, kuinka vahvasti, miten tai mihin pitäisi uskoa.

Silti aina välillä täällä Suomen yltäkylläisyyden keskellä puheet vaatimattomuudesta, murhehuoneesta ja jopa kurjuudesta tuntuvat omituisilta. Mietin, miksi niin moni täällä haluaa kertoa asioiden olevan huonosti, vaikka joka sortin hyvää on yltäkylläisesti. Kenties elämän vaivattomuus tekee mukavuudenhaluiseksi ja sitä kautta pienetkin haasteet ehtii huomata ja ne alkavat tuntua lopulta paljon. Suomessa Jumala hoitaa ja järjestää asiat hyvin, mutta sitä tuntuu usein edeltävän tuskan ja murheen sävyttämä vaihe.

Olen huomannut tykkäväni Afrikan Jumalasta, jonka voi jo ennalta luottaa järjestävän kaikki asiat hyvin, joten murehtimista ei tarvitse tehdä samassa määrin kuin täällä. Sen myötä oloni päivittäisen yrittämisen keskellä on kiitollinen. En yritä yksin, vaan yritän kumppaneiden kanssa. Jumala puolellamme voimme luottavaisin mielin yrittää rakentaa parempaa maailmaa. Näillä lähtökohdilla, kun vaan jaksamme joka päivä yrittää, vääjäämättä lopulta onnistumme. Omasta elämästäni tiedän varmaksi sen, että vaikka olen monissa olosuhteissa tehnyt matkaa lentokentälle, olen aina päässyt koneeseen.